

[Honoré]

Vi er derimod modstandere af ét element i loven, nemlig nedlæggelsen af de mindre arbejdsløsheds-kasser, og havde det været fremsat i et isoleret lovforslag, ville vi have stemt imod. Når vi skal afveje de to ting imod hinanden, vejer det positive i lovforslaget tungest, og derfor vil vi altså stemme for det pågældende lovforslag. Men vi beklager, at så mange forskellige elementer er bragt sammen i det samme lovforslag.

Tyroll (VS):

Jeg skal først lige sige, at vi fra venstresocialisternes side mener, det er lidt af en ynkelig affære, vi har set, for i arbejdsmarkedsudvalgets behandling af de forskellige lovforslag, der har foreligget, har det været helt klart, at socialdemokratiet og venstre har kunnet styre, hvordan debatten har skullet foregå her i salen, og hvilke forslag der skulle komme til behandling. Den eneste årsag til, at det forslag, som netop er blevet behandlet, fra de konservatives side, kommer i salen, er faktisk, at det skulle virke legitimerende for socialdemokratiet i forhold til det forslag, der kommer lige efter; man manglede ligesom noget, der var lidt mere reaktionært, for at kunne begrunde sit eget forslag. Derimod er alle andre forslag, som har været fremme til behandling i arbejdsmarkedsudvalget, blevet bremset – man har ikke villet afgive betænkning – herunder bl. a. et forslag, som har stor tilknytning til dette lovforslag, et lovforslag fremsat af venstresocialisterne om ferielovgivningen, som drejede sig om, hvorvidt man fra arbejdsgivernes side skal kunne tvangslægge ferie. Jeg kan godt forstå, at socialdemokratiet ikke vil tage stilling til dette, for man var meget kraftigt imod denne tvangslægning, da den i sin tid blev gennemført af de borgerlige, men det er altså udtryk for, hvorledes man fra et flertal: socialdemokratiet og venstre, fuldstændig kan kontrollere, hvordan der skal debatteres her, og så vidt muligt fremme en legitimering af den reaktionære politik, man fører. En ret ynkelig affære, som altså også det radikale venstre har medvirket til kunne gennemføres i dette tilfælde.

Dernæst må jeg sige, at det, vi forsøgte at få lidt mere klaring af under udvalgsarbejdet imellem anden og tredje behandling, var spørgsmålet om, hvordan marginalgrupperne

bliver ramt af dette lovforslag. Vi har klart lagt frem, også i forbindelse med andenbehandling, at der er tale om, at nogle marginalgrupper bliver temmelig vanskeligt stillet som følge af denne lovgivning. Vi har gjort opmærksom på, at ungdomsbeskæftigelsesundersøgelsen af 8. februar 1978 fra Statistiske Efterretninger viser, at 86,6 pct. af de mandlige og 87,6 pct. af de kvindelige ungarbejdere mellem 15 og 17 år ikke er medlemmer af en arbejdsløshedskasse, fordi de er plantet i en marginalgruppe i forhold til arbejdsmarkedet. De har løse ansættelsesforhold; de bliver fyret, når de fylder 18 år, fordi de skal over på voksenløn, og de har ikke i den periode mulighed for at oppebære bi-standshjælp, og der er adskillige andre forhold, som bevirker, at de er vanskeligt placeret; det er dårlige vilkår, de har fået igennem den ordning, der er på arbejdsmarkedet. Netop denne gruppe vil være i særlig grad udsat for følgerne af denne lovgivning, bl. a. fordi de ikke kan regne med, at deres job i ungarbejdersituationen er særlig sikre, og de kan altså heller ikke i givet fald få tilskud til at få opretholdt deres medlemskab af arbejdsløshedskasse, få finansieret deres kontingent osv.

Men arbejdsministeren og de partier, der står bag ved dette forlig, er altså flintrende ligeglade med disse problemer, ser kynisk uden om dem. De går videre med forslaget og går videre med det nye begreb, som er lagt ned i denne lovgivning, nemlig det begreb, som arbejdsministeren har opfundet, der hedder »regulært ledige«, og som går ud på, at medmindre man, selv om man har en omfattende arbejdsløshedssituation, kan vise, at man er i stand til at komme i varig kontakt med arbejdsmarkedet jævnlige, er man ikke berettiget til arbejdsløshedsunderstøttelse.

For os hersker der ingen tvivl om, at dette begreb vil blive udvidet ved de bebudelser, som arbejdsministeren er kommet med om, at der snarest skal tages fat på nogle yderligere revideringer af arbejdsløshedslovgivningen. Det vil altså fortsat i høj grad komme til at gå ud over nogle marginalgrupper, og den eneste grundelse, man rigtig kan høre fra arbejdsministerens side, er, at man har Arbejdsløsheds-kassernes Samvirke bag sig, et i høj grad løsgjort bureaukratisk organ, som ikke har megen kontakt med medlemmerne i